

SAINT ANTHONY ORTHODOX CHURCH

Antiochian Orthodox Christian Archdiocese

www.orthodoxbutler.org

ADDRESS: 400 S. Sixth Avenue, Butler, PA 16001

RECTOR: Rev. Bogdan Gabriel Bucur

CONTACT: 412.390.8208; frbogdan@orthodoxbutler.org

Duminica a XXV-a după Rusalii (14 noiembrie 2010)

ANTIFONUL ÎNTÂI

Bine este a ne mărturisi Domnului, și a-i cânta Numelui Tău, Preaînalte!

Refren: Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitoarele, mântuiește-ne pe noi!

A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea! (R.:)

Că drept este Domnul Dumnezeu meu, și nedreptate nu se află într'Însul! (R.:)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea ... (R.:)

ANTIFONUL AL DOILEA

Domnul S'a împărățit, întru podoabă S'a îmbrăcat; îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere și S'a încins! Refren: Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel Ce ai înviat din morți, pe noi cei ce-ți cântăm, „Aliluia”!

Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti! (R.:)

Casei Tale i se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile! (R.:)

Slavă . . . Și acum . . . Unule-Născut Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit pentru mântuirea noastră a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Cel ce neschimbat Te-ai întrupat și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: mântuiește-ne pe noi!

ANTIFONUL AL TREILEA

Veniți să ne bucurăm întru Domnul, întru bucurie să-l strigăm lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru! Troparul Învierii

VOHODUL (INTRAREA) CU EVANGHELIA

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos! Mântuiește-ne pe noi, Fiul lui Dumnezeu, Cel Ce ai înviat din morți, pe noi cei ce-ți cântăm, „Aliluia”!

TROPARUL ÎNVIERII, Glasul 8: Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive; îngropare ai luat de trei zile, ca să ne liberezi pe noi din patimi. Cea ce ești Viața și Învierea noastră, Doamne, slavă Ție!

TROPARUL SF. GRIGORIE PALAMA, Glasul 8: Luminătorule al dreptei credințe, sprijinul Bisericii și învățătorule, podoaba monahilor, apărătorul cel nebiruit al teologilor, făcătorule de minuni Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre!

TROPARUL SF. ANTONIE CEL MARE, Glasul 4 (melodie tradițională rusească): Asemănându-te obiceiurilor râvnicului Ilie, și urmând Botezătorului Ioan pe drepte cărări te-ai făcut locuitor pustiei, Părinte Antonie, și ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

CONDACUL NĂSCĂTOAREI, Glasul 4: Cea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul: nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguieste, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine, „Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce cinstesc pe tine!”

Sfinții pomeniți astăzi: Sf. Apostol Filip; Împăratul Iustinian (+ 565) și soția sa Teodora (+548); Sf. Grigorie Palama, arhiepiscopul Salonicului, apărător al monahilor isihasti și teolog al energiilor dumnezeiești (+1359); neomartirul Constantin din Hydra (+1800).

VII: Sula, Dolores (Sipos), Dolores (Bingham), Angelica (mama Georgiei), Maria, Marius, Diane, Karyn, Rodolphe, Brian, Christina, ierom. Alexander.

ADORMIȚI: Mariana, James, Dale, Mary Ann, Joseph, Katherine, Ștefan.

După Sfânta Liturghie vom sluji pomenirea roabei lui Dumnezeu Mariana.

APOSTOLUL DUMINICII

(Efeseni 4, 1-7)

Prochimen:

*Domnului Dumnezeuului vostru faceți-I făgăduințe și pliniți-le!
Cunoscut este Dumnezeu în Iudeea, mare este numele Lui în Israel.*

Din Epistola către Efeseni citire:

Fraților, eu, cel întemnițat întru Domnul, din suflet vă rog să umblați cu vrednicie, potrivit chemării cu care ați fost chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă-răbdare, întru iubire îngăduindu-vă unii pe alții, străduindu-vă să păstrați unitatea duhului întru legătura păcii. Un singur Trup și un singur Duh, așa cum ați și fost chemați la o singură Nădejde a chemării voastre; un singur Domn, o singură Credință, un singur Botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, Care este peste toți și prin toți și'ntru toți. Dar fiecăruia dintre noi i s'a dat harul după măsura darului lui Hristos.

Îndemnul Sfântului Pavel în duminica aceasta este acela de a trăi credința creștină în unitate. Am fost chemați la aceeași credință, am intrat în Biserică prin aceeași poartă a Botezului, și ne închinăm aceluiași Domn. De aceea, este firesc "să umblăm cu vrednicie, potrivit chemării cu care am fost chemați—să trăim, anume, în unitate. Această unitate, însă, pentru care ne și rugăm la Sfânta Liturghie ("unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!"), deși își găsește exprimare și într-o anumită unitate administrativă, este în primul rând o realitate duhovnicească: nu există unitate de credință autentică fără smerenie, blândețe, îndelungă-răbdare, iubire și pace.

Sfântul Pavel ne scrie și despre Dumnezeu "Care este peste toți și prin toți și'ntru toți." Într-adevăr, începutul și sfârșitul unității creștine stă în Dumnezeu,

Cel ce este pretutindeni și pururea cu noi; noă ne revine sarcina de a fi împreună-lucrătorii (colaboratorii) Lui, și de îngădui Unului Dumnezeu să ne modeleze duhul și faptele. Însă unitatea lui Dumnezeu, modelul nostrum, este o unitate complexă a iubirii dintre Tatăl, Fiul, și Sfântul Duh. Cum scrie Sfântul Irineu de Lyon (secolul II), “*deasupra* tuturor este Tatăl și El este Capul lui Hristos; *prin* Cuvântul sunt toate și El este Capul Bisericii; *întru* noi toți este Duhul Sfânt.”

Dacă modelul unității creștine este unitatea dintre Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, unitatea nu poate însemna uniformitate. Unitatea creștină nu elimină ci tocmai statornicește diversitatea. Acest fapt este evident din ultimul verset al Epistolei: “fiecăruia dintre noi i s'a dat harul după măsura darului lui Hristos”. Cu alte cuvinte, har primim cu toții, însă nu avem toți aceleași daruri sau aceeași măsură a lor. Cum scrie Apostolul în alt loc, suntem unii față de alții precum diferitele mădulare ale trupului; tocmai de aceea trebuie „să ne îngăduim unii pe alții în iubire” și să sădim pacea între noi, ca pe o legătură ce ne ține împreună. De toate aceste îndatoriri creștinești se cuvine să ne amintim de fiecare dată când ne închinăm spre a ne mărturisi credința într-Unul Dumnezeu, Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt.

EVANGHELIA DUMINICII

(Luca 10, 25-37)

Din Sfânta Evanghelie după Luca citire:

Și iată, un învățător de lege s'a ridicat, ispitindu-L și zicând:
„Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” Iar El i-a zis:
„Ce este scris în lege?, cum citești?” Iar el, răspunzând, a zis: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși!” Iar El i-a zis: „Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu”. Dar el, voind să se îndreptățească pe sine, l-a zis lui Iisus: „Și cine este aproapele meu?” Iar Iisus, răspunzând, a zis: „Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Iar din întâmplare un preot cobora pe calea aceea, și văzându-l, a trecut pe-alături. Tot așa și un levit, ajungând în locul acela și văzând, a trecut pe-alături. Iar un samarinean care mergea pe cale a venit la el

și, văzându-l, i s'a făcut milă; și apropiindu-se, i-a legat rănila, turnând pe ele untdelemn și vin; și punându-l pe dobitoacul său, l-a dus la un han și i-a purtat de grijă. Și a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat hangiului și i-a zis: Ai grijă de el; și ceea ce vei mai cheltui ți-i voi da eu când mă voi întoarce. Care din aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari?" Iar el a zis: „Cel care și-a făcut milă cu el”. Iisus i-a zis: „Mergi și fă și tu asemenea!”

Evanghelia de astăzi ne pune două întrebări cruciale: "ce să fac ca să moștenesc viața de veci?" și „Cine este aproapele meu?” Legătura dintre ele este limpede, fiindcă a doua întrebare este pusă tocmai în urma răspunsului la a prima întrebare—“pentru a avea viață veșnică trebuie să iubești pe Dumnezeu și pe aproapele tău”. Pentru a-l iubi pe aproapele meu trebuie mai întâi să aflăm despre cine e vorba. „Cine este aproapele meu?” Sfârșitul pildei aduce și răspunsul: “aproapele este cel ce își face milă”; iar răspunsul acesta este urmat de o poruncă fără echivoc: followed by a firm command: „Mergi și fă și tu asemenea!”

Încă din Biserica primară, Părinții au interpretat pilda Samariteanului Milostiv în cheie alegorică: omul căzut între tâlhari, pe care îl vedem rănit și abia viu, este umanitatea de după Cădere; preotul și levitul care trec fără a-l ajuta sunt simboluri la Legea Vechiului Testament, care descoperă păcatul fără însă a-l putea vindeca; Samariteanul este Dumnezeu Fiul, Cel venit să ridice pe cei căzuți, să vindece pe cei bolnavi, și să-l întoarcă pe om la slava pierdută a Raiului; apa, untul de lemn, și vinul sunt Tainele Bisericii. Toate acestea nu sunt fantasmagorii. Nu-l greu de înțeles că primul care ne este Samaritean milostiv și aproape iubitor, este tocmai Dumnezeu! Aceasta este chiar Evanghelia, Vestea cea Bună: Dumnezeu ne-a venit aproape, căzuți și răniți cum suntem, aducând cu Sine vindecarea și restaurarea omului.

Să ne amintim că Domnul Iisus Hristos arată cât se poate de limpede cum anume să utilizăm cele învățate din parabola citită astăzi: “mergi și fă și tu asemenea!” Pentru aceasta avem multe de învățat de la Samariteanul Milostiv. Acesta nu se întreabă, nici preț de o clipă, dacă omul căzut pe drum este ori nu “vrednic” de atenția și ajutorul său. Nu stă nici să întrebe cum de a ajuns omul pe care îl are înaintea sa să zacă pe jos: nu o fi beat cumva? Nu s-o fi înhăitat cu cine nu trebuie? Nu o fi vorba cumva de un șiretlic menit să stoarcă mila trecătorilor? Dimpotrivă, Bunul Samaritean își pune deoparte interesele proprii și îi dedică străinului atâta timp cât este nevoie; nu se zgârcește cu cheltuiala și, în plus, are grijă să rămână anonim.

Suntem chemați, așadar, să devenim împreună-lucrători cu Samariteanul, să trăim în Hristos și să extindem lucrarea Lui în raporturile cu semenii noștri, astfel încât părtășia noastră cu El să se extindă din viața aceasta în veșnicie.

RUGĂCIUNEA LA ÎMPĂRTĂȘIREA CU TRUPUL LUI HRISTOS

Cred Doamne și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul Dumnezeului Celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție : Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin! Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtăș mă primește; că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă strig Ție: Pomeniște-mă, Doamne, întru Împărăția Ta! Nu spre judecată, sau spre osândă să-mi fie împărtășirea sfintelor tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului. Amin!

TÂLCUIRI LA SFÂNTA LITURGHIE

Doamne, miluiește!

Repetată des, la fiecare cerere, rostită adeseori de trei, de douăsprezece, ba chiar și de patruzeci de ori, rugăciunea aceasta constituie pulsul și respirația tuturor slujbelor Bisericii. Firește, Dumnezeu nu ar avea nevoie de atâta insistență. Problema însă suntem noi, pentru că uităm mereu că tot ce suntem și avem este, cum spuneau cei vechi, “la mila lui Dumnezeu.” Înstrăinați de El, după Cădere, am rămas cu sechelele unei atitudini când mândre și răzvrătite (*fac ce vreau!*), când deznădăjduite (*nu mi-a rămas nici o speranță, sunt ultimul om!*). Liturghia ne re-modelează, ne reînvață să trăim cu Dumnezeu. Iar când rostim *Doamne, miluiește!*, ne reamintim că “suntem toți lucrul mâinilor Sale”, și că El, “Dumnezeu bun și de oameni iubitor”, ne poartă în căușul palmei Sale.